

Nov pedofilski škandal v cerkvi?

Kdo zavira sodni proces proti župniku Žnidariču, ki je obsojen pedofilije?

stran 2

Odvetnik, ki pomaga ljudem pri izstopu iz cerkve

Katoliška cerkev ljudem ne priznava verske svobode.

stran 3

Cerkev bo izključila vse pedofile

Ratzinger, ki je leta 2001 zahteval od škofov molčečnost glede pedofilije, sedaj označuje odziv ameriških škofov na pedofilске afere kot poraznega, čeprav so samo sledili njegovemu ukazu. Kakšna dvoletnost.

stran 4

Razmisli in sodeluj

Časopis za ljudi, ki iščejo resnico

<http://razmisli.blog.siol.net>

brezplačno

št. 3 - maj 2008 - letnik 2

Izpovedi žrtev duhovnika, ki je obsojen pedofilije

Starši od seksualno zlorabljenih otrokov iščejo pomoč! Tožba je vložena, sodišče pa se ne premakne, pravijo starši!

Na sedež Društva za zaščito ustave in žrtev cerkve smo konec aprila prejeli pismo staršev iz ormoške občine, kateri sin naj bi bil žrtev spolne zlorabe župnika Albina Žnidariča. Zaslisanje so imeli 23.5. 2007 in rečeno jim je bilo, da bo obtožnica v jesenskem času leta 2007 izdana. Avgusta je v časopisu Večer bilo napisano, da je obtožnica napisana in da bo Žnidariču septembra vročena. To se do novembra ni zgodilo in starša sta poklicala odvetnico Branko Štanc, ki jima je rekla, da obdolžencu obtožnice ne morejo vročiti, ker ga nikjer ne najdejo. Toda starša pravita, da je Albin Žnidarič viden na pogrebih, v cerkvi, spovednici, kopalnicah, v savnah, vodil je cerkvene obrede ob božiču, za velikonočne praznike so ga videli v stolni cerkvi pri obredu v Ljubljani. Odvetnica je bila do staršev zelo korektna, dajala jim je veliko moralno podporo, vendar je zadnji čas nedosegljiva. Čemu, zakaj, se sprašujeta starša in njun sin. Ves molk jim

Odvetnica je bila do staršev zelo korektna, dajala jim je veliko moralno podporo, vendar je zadnji čas nedosegljiva.

daje vedeti, da se je stvar nekje zataknila in se ne odvija v pravo in pošteno smer, zato prosijo naše društvo, da posredujemo pri okrožnem državnem tožilstvu v Ptujju pod opr. Štev. KPR 25/2007

V osebnem pogovoru, 28.4. 2008, je njegov oče dejal, da je preko dobro obveščenih virov izvedel, da naj bi uradno obsodbo zaviral ormoški župan in poslanec Nove Slovenije, Alojz Sok, ker naj bi se bal, da ne bi bil več izvoljen v parlament, če bi do

»Če bi bil tam in bi zanikal vso zgodbo, bi ga najprej pogledal v oči in vprašal: Zakaj lažeš?«

obsodbe prišlo še pred jesenskimi volitvami. Oče je med drugim dejal, da je Sok tudi javno stopil na stran obsojenemu župniku, tudi v lanskoletni oddaji Trenja.

Sin je isti dan v osebnem pogovoru dejal, da mu je bilo najbolj težko, ker na zaslišanju ni bilo župnika Žnidariča. »Če bi bil tam in bi zanikal vso zgodbo, bi ga najprej pogledal v oči in vprašal: Zakaj lažeš?« je dejal sin in dodal, da ga je Alojz Sok predlani vabil k sodelovanju pri kampanji za ormoškega župana, sedaj ga nikoli več ne pokliče. **Več na strani 2.**

Neko katoliško otroštvo

Kako se godi »autsajderjem« v strogo katoliškem okolju? Naša bralka ve, kako je to. V pismu nam je napisala tole: Stara sem 54 let, rojena sem bila v Avstraliji. Moja pokojna mati je bile rojena v Bambergu, moj oče pa je bil Ukrajinec, ki je med drugo svetovno vojno dezertiral iz rdeče armade in je v Bambergu delal pri ameriški vojski. Ni se hotel vrniti v stalnično Rusijo. Starša sta se odselila v Avstralijo, ker so moja mama imeli za cipo, s poroko je izgubila državljanstvo, nato pa so jo še razdedinili. Ko sem bila stara 5 let, sta se starša vrnila v Bamberg, ker bi naj mama dobila vrnjeno svojo dediščino, kar pa se je kasneje izkazalo za laž. Zame je bila Nemčija en sam šok, ne samo mrzlo podnebje, tudi tuja bitja v črnih in rjavih oblačilih v otroškem vrtcu in v šoli. Še nikoli nisem nič slišala o rimskokatoliški cerkvi. Moja starša sta me vzgajala naravno.

Katoliški otroški vrtec

Moralna sem hoditi v katoliški otroški vrtec in šolo, ker drugih ni bilo. Ritualni, molitve, ure dolgo klečanje, molitve rožnega venca gor in dol, stalno pranje možganov, dekleta ne smejo tega, dekleta ne smejo onega, ženske so posebljen greh... Eva je kriva za vse, samo župniki ne. To je bila zame ena sama muka. Stalne grožnje z večnim prekletstvom in peklom so bile zame ena sama mora. Kot okupatorjev otrok očeta »komunista«, kar seveda ni bilo res, kar ni igralo nobene vloge za nune, duhovnike in menihe, sem bila večna sramota v nemškem katoliškem razredu. To, kar smo se učili pri verouku, nisem nič razumela. Dobro se še spominjam, da mi v zvezi s spovedjo ni bilo čisto nič jasno.

Pater me je pred celim razredom zbil na tla

Nek pater nas je učil verouk. Morali bi napisati, kaj je spoved. Ne spomnim se več, kaj sem napisala, če sploh kaj sem, toda spomnim se, da me je

pater pred celim razredom zbil na tla. Kako sem se počutila ... V joku sem stekla domov in nisem več hotela iti v šolo. V šoli so nas vzgajali v prave denuncijante. V osnovni šoli smo bile katoliške in evangeličanske šolarke ločene. Stalno so nas opozarjali, da z evangeličanskimi šolkami ne smemo imeti stikov, ker da živijo v večjem grehu in se ne spovedujejo.

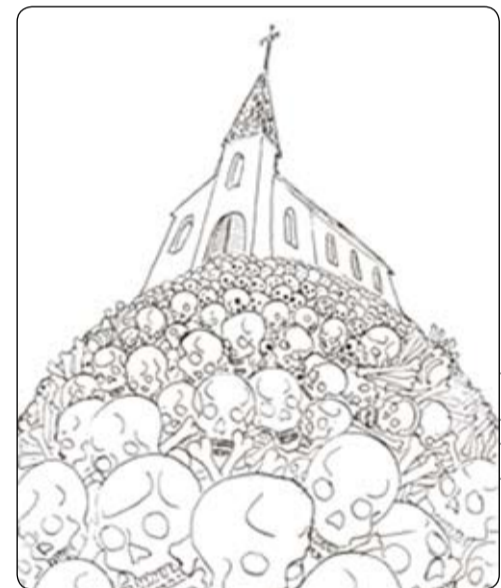
Ko sta se moja starša ločila in je moja mama začela hoditi v službo, sem morala hoditi v evangeličansko podaljšano bivanje, ker katoliškega ni bilo. Neka sošolka me je videla in je naslednji dan to povedala učiteljici pred celim razredom. Poslušati sem morala pridige, v kako velikem grehu živim. Po tem krivičnem ravnanju sem se odločila, da nikdar več ne grem v šolo. Svojih šolskih ocen nisem mogla popraviti s podobnicami, ki smo jih dobili pri šolski maši pred poukom.

Pri vsej tej nesreči, ki me je spremljala, sem lahko dobila vajeniško mesto samo v neki svečarski delavnici. Prišla sem z dežja pod kap. Moja naloga je bila raznašanje razkošnih sveč in grbov stolnemu kanoniku ob raznih praznovanjih cerkvenih dostojanstvenikov in opravljati kurirska pota po raznih samostanih. Tako sem lahko videla, kako luksuzno in brezskrbno živijo cerkveni gospodje, ne da bi jim bilo treba kaj delati... V tistem času sem tudi prvič slišala o avtonomnih ženskih gibanjih, o resnici glede preganjanja čarovnic in inkviziciji. Nisem mogla dobiti dovolj informacij o teh strašnih zločinih katoliške cerkve. Preganjanja drugače verujočih, kot so bili Hugonoti, Katari, Albizani, so me spomnili na to, kar sem slišala v šoli o drugače verujočih. Postalo mi je jasno, da se krščanske cerkve s svojim mišljenjem in delovanjem še vedno nahajajo v srednjem veku in to se mi zdi zastrašujoče. Verjamem, da če bi kler spet lahko preganjal ženske, bi gospodje to takoj brez pomisleka počeli. Roparska prisvajanja zemlje, posesti in bogastva, misijonarstvo z ognjem in mečem je moja groza pred klerom samo še povečalo. Še dandanes cerkvam ni potrebno dokazovati, kako so prišle do tega neizmernega bogastva. Kot brezposelna mizarika moram državi dokazovati vse, kaj imam in kaj nimam.

Pekel v katoliškem vrtcu

Kje je v ustavi ločitev cerkve in države?

V ustavi določeno ločitev cerkve in države uradno ignorirajo, povrh pa cerkveno gospodo zalagajo z denarjem in še nagrajujejo z grofovskimi vsotami iz davkoplačevalskega denarja za njihove goljufije in laži. Krščanske cerkve država še vedno obravnava kot pravno in zakonsko neodvisno področje, kar je zame poškodljivo... Ideja, da se postavi spomenik za vse žrtve krščanske cerkve, se mi zdi zelo dobra. Če pomislimo, da so mnoge zgradbe in spomenike klerikalnih storilcev proglasili za sve-

Kdaj bo postavljen spomenik vsem žrtvam cerkve?

tovno kulturno dediščino, da žrtve še vedno zapostavljajo in o njih molčijo, je to prava akcija, da se s spomeniki opozarja na zločine (katere država podpira) klerikalnih storilcev. N.P. iz Berlina

Vir: Mahmal – Aktuel 1/2006

Verouk v javne šole?

Da je nek predmet lahko del programa v javni šoli, mora izpolnjevati cilje izobraževanja. Vprašanje je, ali lahko katoliški verouk sploh zagotovi omenjene cilje?

V Celju je bil 26. aprila 2008 študijski posinodalni dan, ki so se ga udeležili škofi, generalni vikarji, arhidiakoni, dekani in člani pastoralnih svetov. Kot je bilo sporočeno javnosti, je eden od sklepov sinode, ki je ostal neuresničen, zahteva, da verouk nadomesti enega od obveznih izbirnih predmetov v šoli. Od te zahteve cerkev ne bo odstopila, se je še glasilo sporočilo. Katoliška cerkev si na vsak način prizadeva, da bi verouk prišel v javne šole. Trdi, da je dejstvo, da je vsako versko izobraževanje, ki je črtano iz šole, posledica ideološke nestrpnosti.

Da je nek predmet lahko del programa v javni šoli, mora izpolnjevati cilje izobraževanja. Vprašanje je, ali lahko katoliški verouk sploh zagotovi omenjene cilje?

Verouk izhaja iz biblije, ta pa v mnogih delih vsebuje izjemno negativne vsebine. Biblija vsekakor vsebuje nekatera zelo pozitivna in etična načela, npr. Deset zapovedi, vendar pa je v njej veliko hude nemorale. Vsebuje namreč sovraštvo do drugače mislečih, mučenja, posilstva, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, genocid, grozljive metode ubijanja in podobno. Gre za vsebine, ki hujskajo k hudodel-

stvu, rasnemu in drugemu sovraštvu in k vojni. Vse te vsebine lahko škodujejo zdravemu moralnemu razvoju ljudi do 18. leta, vzbujajo surove instinkte, brezčutno, do usode in trpljenja drugih otopelo mišljenje ali ga intenzivirajo. Mladina je lahko zaradi sprejemanja negativnih biblijskih sporočil, zapeljana k nasilju ali zločinom, ker se ji zdi takšno ravnanje sprejemljivo, čudovito in vredno posnemanja. Negativni deli lahko spodbujajo tudi rasno in drugo sovraštvo, saj z vplivanjem na strasti zbujejo sovražen odnos do oseb, ki pripadajo drugim rasam, delom prebivalstva ali narodom in so tako primerni, da pripravijo ugodna tla za sovraštvo, kampanje ali celo konkretne izgrede proti drugačnim, torej tistim, ki niso na „liniji“ cerkve. Seveda te vsebine povečujejo tudi vojne, saj gre tudi za prikaze množičnih umorov, ki so privlačni za mnoge, predvsem mladino, ki mnogokrat meni, da je to nesporno, in po volji boga. Gre za socialno etične dezorientacije, gre za situacije, kjer je človek postavljen v položaj objekta, saj je na nivoju, ki nima povezave s človekom in njegovim dostojanstvom. Tukaj gre za razna pohabljenja, grozote, scene mučenja in drugo. Pri vsem tem gre za kriminalna, okrutna, življenjsko nevarna ravnanja, ki so v nasprotju s človekovim dostojanstvom. V celotni svetovni zgodovini ni dela, ki bi bolj zaničevalo živa bitja. Ali lahko takšen nauk, ki

bo prežemal verouk, spodbuja skladen čustven, moralen in duhovni razvoj posameznika, vzgaja za kulturne in civilizacijske vrednote ali za spoštovanje, za sprejemanje drugačnosti in medsebojno strpnost, za spoštovanje človekovih pravic? To so namreč cilji izobraževanja po Zakonu o osnovni šoli. Po našem mnenju ne! Mnogi menijo, da nasilni biblijski deli ne veljajo več. To je zmeta. Biblija v celoti velja še danes, zaradi česar so se katoliki dolžni po njej ravnati in si po Zakoniku cerkvenega prava prizadevati, da se bo širila po vsem svetu. Zato se bodo nasilni deli biblije znašli tudi pri verouku v javnih šolah, kajti ta ima, po nauku cerkve, prednost pred cilji izobraževanja po predpisih Slovenije, če pride do nasprotja. Pri verouku v javnih šolah bo država v imenu cerkve celo učila, da: „Če kdo prešuštuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica.“ (3 Mz 20,10) ali „Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo.“ (2 Mz 21,15) Obe ravnanji sta protiustavni, saj je človekovo življenje nedotakljivo.

Ni torej ideološko nestrpno to, da verouka ni v javnih šolah, to je namreč zaščita za otroke, temveč je izjemno nestrpen katoliški verouk v delu, ki temeljni na še sedaj veljavni kruti in nasilni bibliji. In takemu seveda ni mesta v nobeni šoli, najmanj pa v javni.

Izpoved ene od žrtev, ki je danes stara 22 let

Župnika Albina Žnidariča poznam že od šestega ali sedmega razreda osnovne šole, ko je Žnidarič prišel v Veliko Nedeljo in je tam pričel poučevati verouk. Do vseh otrok je bil v redu, saj je včasih dovolil, da mu je kdo izmed ministrantov med vajami opral njegov avto, za kar ga je nagradil z denarjem. Po navadi je ta dobil tisoč ali dva tisoč tolarjev. Enako se je včasih zgodilo med dopolnilnim veroukom. V tem času je poleg mene ministriral še moj brat in še mnogi drugi.

V počitnicah med 7. in 8. razredom OŠ, to je bilo leta 2000, ko sem bil star 14 let, me je mama prosila, da grem namesto brata k župniku Žnidariču v župnišče in mu namažem hrbet, ker je imel neke izpuščaje. Drugače je to opravljal brat, ki pa ga ta dan ni bilo doma. Odšel sem v župnišče, kjer me je Žnidarič najprej peljal v spalnico v nadstropju, da sem ga tam namazal po hrbtu. Nato sva odšla v dnevno sobo, kjer mi je rekel, da naj sedem na kavč. Prinesel mi je pivo v pločevinki, sam pa je v videorekorder dal video kaseto – pornič. V porno filmu so nastopali moški in ženske. Žnidarič je sedel zraven mene in me vprašal, če mi je film všeč. Nato me je pričel otipavati. Najprej me je božal po levi nogi, vedno višje in ko je prišel do spolovila, mi je odpel hlače. Med gledanjem filma sem doživel erekcijo. Ko mi je Žnidarič odpel hlače, je izvlekel spolovilo in me je začel po njem poljubljati. To je trajalo približno deset minut. Z roko se me ni dotikal. Doživel sem orgazem, spermo, ki sem jo izbrizgal Žnidariču v usta, je pogoltnil. Po tem sem se oblekel in se odpravil proti vratom. Ko sva prišla že skoraj do vhodnih vrat, je šel Žnidarič v pisarno in mi ponudil denar, vendar jaz nisem čakal in sem takoj odšel.

Na poti proti domu sem srečal brata in še enega prijatelja. Ko sta videla, da sem pretresen, sta me vprašala, kje sem bil. Povedal sem jima, od kod prihajam in tudi kaj se mi je zgodilo. Na to nista nič rekla, narkar sem šel sam dalje proti domu. V dneh po tem sem se z bratom pogovarjal o tem, kar mi je naredil Žnidarič, na kar mi je brat povedal, da je tudi njemu in njegovemu prijatelju, ki ga je vedno spremljal, ko je šel Žnidariču namazat hrbet, Žnidarič kazal pornografske filme, da bi jima storil isto kot meni, pa mi ni povedal.

Še preden mu je uspelo seči pod spodnjice, sem se uprl

Vistem letu, to je leta 2000, se je Žnidarič z mojima staršema dogovoril, da bi z bratom šla v času poletnih počitnic med 7. in 8. razredom OŠ, z njim na morje. Ker brat ni mogel z nami, je namesto njega šel njegov prijatelj. Nekega dopoldneva je prišel Žnidarič domov po mene, spotoma pa sva šla še po mojega prijatelja. Peljali smo se na Hrvaško, kjer se ne spominim, je pa tam imel Žnidarič v nekem »črnem kampu« lesen bungalov brez vode in elektrike. V sosednjem bungalovu, dve vrsti pod nami, je dopustovala Žnidaričeva sestra in neki njegovi prijatelji, ki pa jih ne poznam. Mi trije smo spali skupaj v lesenem bungalovu, v katerem je bila velika zakonska postelja, ki je stala v večji sobi in nadstropni pograd, ki pa je stal v manjši sobici. S prijateljem sva prvo noč spala na pogradu, nato pa je Igor odšel k svoji puncici, ki je bila na dopustu v bližini. Naslednji dve noči je bilo vse v redu, nato pa me je Žnidarič povabil, da lahko spim pri njem v veliki postelji, če me je strah samega. Ker se res bojim teme, baterijska svetilka, ki sem jo imel s sabo, pa je prenehala svetiti, sem naslednjo noč šel dejansko spat v posteljo k Žnidariču. Spala sva v redu in Žnidarič me je pustil pri miru. Zjutraj pa, ko sva se zbudila, me je Žnidarič objel in me pričel otipavati po telesu in spolovilu. Oblečeno sem imel majico s kratkimi rokavi in spodnjice. Žnidarič me je otipaval preko oblačil. Še preden mu je uspelo seči pod spodnjice, sem se uprl in odšel iz bungalova. Šel sem proti skoraj kilometru oddaljeni trgovini, da srečam nekoga, oz. da nekako pridem domov. V trgovini sem si nato kupil cigarete, katere sem vse pokadil po poti nazaj v kamp. Naslednjo noč sem prespal sam na pogradu, naslednji dan pa se je že vrnil prijatelj. Žnidarič se me kasneje ni več dotaknil.

Približno leto po tem dogodku smo se župnik Žnidarič, moj brat, še en prijatelj in jaz kopali v kopalnici Banovci ali Moravci. Med skakanjem v vodo je takoj za mano skočil Žnidarič in me še v vodi pričel otipavati, vendar sem se takoj osvobodil in odplaval. Ko sem bil že v drugem letniku srednje šole, me je mama poklicala na mobilni telefon in mi rekla, da naj grem k župniku Žnidariču v župnišče v Ormož. Tam me je Žnidarič prosil, da naj mu prepisem nek tekst, ker da ima nek drug opravke. Potem, ko sem

Kronologija primera župnika Žnidariča, ki je obsojen pedofilije

tekst prepisal, mi je ponudil pivo, ki sem ga sprejel. Ponovno me je pričel otipavati po nogi, vendar sem mu roko odrinil in mu rekel »ne, ne več«. Nato sem ga prosil, da me odpelje domov. Za opravljeno delo mi je dal dva tisoč tolarjev. Vem, da sta z Žnidaričem šla na morje še moj brat in prijatelj. Če se jima je kaj podobnega zgodilo, mi nista nikoli povedala. Po tem, ko sem opravil birmo, več v cerkev ne zahajam. **Vir: Zapisnik o sprejemu ustne ovadbe oz. predloga za pregon, sestavljen v prostorih Policijske postaje Ormož, 15.3.2007**

Da se je žrtvi zgodilo spolno nasilje s strani obdolženca, pa je potrdil njegov oče, kateri je izpovedal, da je od drugega sina zvedel, da je obdolženec spolno nadlegoval prvega sina, ko pa se je o tem poskušal pogovoriti z njim, je ta le rekel: »Oče, jaz nisem peder!« **Vir: Okrožno sodišče na Ptuj, preiskava, 21.3.2007**

Namesto brata je šel župniku Žnidariču namazati hrbet

Oče je dejal, da sta pri sinu pričela opažati spremembe v vedenju in popuščanje pri ocenah. Pomoč za sina sta iskala tudi pri psihologinji v Mariboru, vendar je bilo to takrat neuspešno. Ko je lani izbruhnila afera v zvezi s početjem župnika Žnidariča je oče pričel povezovati vedenje sina in njegovo zadrževanje z župnikom na morju. Dejansko mu je njegove slutnje potrdil njegov starejši sin. Ta je očetu povedal, da župnik tega ni počenjal z njim, ampak je to počenjal njegovemu bratu. Oče se je nato želel pogovoriti z mlajšim sinom, vendar se on o tem ni želel pogovarjati. Vse kar je povedal, so bile besede: »Oče, jaz nisem peder!«

Oče pove, da so se po tem, ko je prebral članek v Slovenskih novicah pogovarjali v družini. Sinu je svetoval, da naj se odloči in zadevo prijavi policiji. Sina razume, saj mu je težko o tem govoriti, še posebej sedaj, ko si je uredil življenje, pravkar končuje srednjo šolo, ima dekle in se boji, da bi ga pustila, ko bi izvedela, kaj se mu je zgodilo. Oče je prav tako slišal govornice, da naj bi župnik Žnidarič imel težave tudi v župnišču v Metliki. Zaradi tega je bil tudi premeščen v Veliko Nedeljo. Slišal je, da naj bi starši zalotili župnika, ko je zlorabljal njihovega sina. Zadeve naj ne bi prijavili policiji, ampak je oče tega otroka pretepel župnika Žnidariča ter mu pri tem zlomil roko. **Vir: Uradni zaznamek o zbranih obvestilih, Policijska uprava Maribor, sektor kriminalistične policije, 9.3.2007**

Osumljeni Žnidarič Albin povem, da se bom, po nasvetu svojega zagovornika, branil z molkom. **Vir: zapisnik o zaslišanju osumljenca, Policijska uprava Maribor, sektor kriminalistične policije 19.3.2007**

Na vprašanje ali se bo zagovarjal, oz. kaj lahko navede v svoj zagovor, obdolženec Žnidarič Albin izjavi, da se ne bo zagovarjal. **Vir: zapisnik o zaslišanju obdolženca, Okrožno sodišče Ptuj, 20.4.2007**

Zaupal mi je, da je šel namesto svojega brata v župnišče namazat hrbet župniku Žnidariču, ker bi ta naj imel po hrbtu neke izpuščaje. Rekel je, da ga je takrat župnik »zlorabil«. Jaz sem na te njegove besede začela jokati, solze pa je imel v očeh tudi on. Prosil me je, naj nikomur o tem ne povem. **Vir: izpoved ene od prič, Okrožno sodišče Ptuj, 16.6.2007**

Leta 2007 smo na televiziji gledali informacijo o aferi z gospodom Albinom in da je prišla sosedka rekoč, da je policija odpeljala »gospoda« in takrat je sin rekel: Hvala bogu, da so to svinjo zgrabili, da bo temu enkrat konec.« Mene so njegove besede zelo prese-netile. Namreč, že pred tem sem ga večkrat vprašal, če ima kaj na vesti, če ima kaj povedati, pa se je vedno obrnil in odšel v stran. Leta 2006 sem s sinovoma delal v vinogradu in takrat sem drugega sina vprašal ali je obdolženec Žnidarič kdaj vršil na njega kakšen pritisk, glede na to, da so se širile govornice, da bi naj obdolženec imel rad mlade fante. Na prigovarjanje mi je povedal, da je vršil pritisk na njegovega brata. Naslednji dan sem sina vprašal o tem in on mi je rekel: »Ata, jaz nisem peder in nikoli nisem bil. Je pa nekaj bilo, vendar o tem ne morem pripovedovati.« Še ne dolgo tega nazaj, ko je v časopisu pisalo, da obdolženec ni nič kriv, da on ni vozil mlade fante na morje, sem jaz v jezi pokazal članek sinu in mu rekel, naj to prebere, pa na to ni odreagirala. Marca pa sta zjutraj prišla k nam dva kriminalista, ki sta rekla, da sta prišla zaradi gospoda Albina

in da želita govoriti s sinovoma, vendar nobenega ni bilo doma. Zlorabljeni sin je potem s kriminalisti opravil razgovor na PP v Ormožu čez nekaj dni, ko je potem prišel domov in nama z ženo vrgel na mizo zapisnik, rekoč, da je to zdaj to, česar ni mogel nama povedati. **Vir: izpoved očeta na okrožnem sodišču Ptuj, 23.5.2007**

Na vprašanje preiskovalnega sodnika ali sem se ob priliki dogodka v župnišču v Veliki Nedelji leta 2000 kakorkoli uprl početju obdolženca, odgovorim, da ne, bil sem nekencu v šoku, presenečen nad početjem obdolženca in roke sem držal spuščene ob sebi. Na nadaljnje vprašanje kako to, da sem kljub temu dogodku šel z obdolžencem na morje, odgovorim, da je bil zraven prijatelj, ki je bil fizično močnejši in sem se pač zaradi tega počutil varnega. Na vprašanje ali se bojim še česa, razen teme, odgovorim, da se neprijetno počutim tudi, če me kdo prime, tudi za šalo za stegno. V takih situacijah se včasih tudi skregam. Ta občutek, glede prijemanja za stegno, občutim od kritičnih dogodkov, ki sem jih opisoval, naprej. Na vprašanje ali sem kaj nenavadnega opazil pri obdolžencu v obnašanju do nas ministrantov, odgovorim, da je skoraj zmeraj, kadar smo se v nedeljo ministranti zbrali v zakristiji, koga izmed nas božal po hrbtu, med tem, ko se je pogovarjal z nami. Včasih je to trajalo tudi tri do štiri minute, včasih pa krajši čas, če se je ta umaknil. Na nadaljnje vprašanje kakšen se mi je obdolženec zdel kot osebnost, kot človek pred kritičnim dogodkom, odgovorim, da se mi je zdel »car«, bil je »ful v redu«. **Vir: zapisnik o zaslišanju priče oškodovanca, Okrožno sodišče Ptuj, 23.5.2007**

Začel ga je otipavati po vseh delih telesa

Zato, da se je XY obrnil na Združenje proti spolnemu zlorabljanju se je odločil, ker je v časopisu zasledil, da je župnik Žnidarič obtožen spolne zlorabe s strani fanta, mediji pa so tega fanta blatili. Fant se mu je zasmilil, saj je XY tudi doživel spolni napad s strani istega župnika. Ko je obiskoval 4. razred OŠ ga je Žnidarič peljal na morje. Takoj tistega večera, ko sta prišla, je zvečer, ko sta odhajala k počitku, Žnidarič prišel v posteljo, v kateri je spal XY in ga začel otipavati po vseh delih telesa in po med-nožju. XY je bil šokiran, skušal se je braniti in sicer na ta način, da se je na ležišču stisnil ob steno. Toda Žnidarič je z otipavanjem prenehal šele, ko se je XY začel braniti z rokami. Ko je župnik prišel na obisk prvič po morju, ga je mama od XY vprašala, če je bil sin priden na morju. Žnidarič ji je odgovoril: »Da, bil je priden, toda preresen za svoja leta.« Ob obiskih pa je Žnidarič XY od takrat dalje tudi ob različnih priložnostih prinašal darila. V 6. razredu je šel XY z Žnidaričem drugič na morje. Ni si želel iti, toda mati ga je prepričala naj gre. Žnidarič se je »na plaži« v bližini vikenda, plaža je osamljena, slekel do golega in hodil tako nag. XY se je tega dogajanja zelo ustrašil, zato je hotel na vsak način pobegniti. Prvič je XY spregovoril o zlorabi pred štirimi leti. Starši so mu dali vso podporo ob razkritju in niti za trenutek niso podvomili, da to ne bi bilo res, saj sina dobro poznajo in mu zaupajo. Žnidarič je bil 20 let v Metliki župnik in ko je tam še delal, se je nekaj govorilo o neki aferi glede pedofilske kasete, vendar se je izmazal. Tudi najboljšemu prijatelju od XY je kazal te posnetke, kar mu je prijatelj tudi povedal. Povedal mu je tudi to, da ga je Žnidarič tudi spolno zlorabljal. Žnidarič je temu prijatelju tudi rekel, da mu bo kupil nov motor, če bo tiho. **Vir: Združenje proti spolnemu zlorabljanju, 27.3.2007**

Župnik narkomanom dajal denar za nudenje spolnih uslug?

Na obvestilo osebe, ki ne želi biti imenovana, naj bi župnika iz Ormoža v letu 2005 in 2006 obiskovali narkomani iz Ljutomerja in okolice, kateri so ga prosili za denar, le-tega jim je župnik tudi izročil v

višini 15 do 20 tisoč tolarjev, v kolikor so mu bili pripravljene nuditi spolne usluge. To dejstvo mu je poznano, ker je sam večkrat s svojim avtomobilom k navedenemu župniku izmenično peljal dve osebi. Ko so prišli do župnika, sta tako X in Y vedno z župnikom odšla po stopnicah navzgor v sobo, ki jo uporablja župnik. Iz sobe župnika sta prišla prepotena in v lice rdeča, čeprav je bil zunaj zimski čas. Kaj se je dogajalo v župnikovi sobi, se nikoli ni z njima pogovarjal, vendar glede na njun videz je sklepal, da sta mu navedena nudila spolne usluge za dobljeno vsoto denarja. Tudi sam je prosil župnika za denar. On ga je povabil v svojo sobo in ko je sedel, ga je župnik začel božati. **Vir: Uradni zaznamek o ugotovljenih dejstvih in okoliščinah kaznivega dejanja, PP Ljutomer, 3.2.2007**

Kazenska ovadba zaradi spolnega napada na osebo, mlajšo od petnajst let, ki je tudi slabotna oseba

Kazenska ovadba zoper Žnidarič Albina, ki je Kosumljen več kaznivih dejanj:

1. *Spolni napad na osebo, mlajšo od petnajst let* V času od 1.1. 2004 do 30.4. 2005 je z zlorabo nadrejenega položaja kot župnik večkrat po opravljeni maši, v prostorih zakristije v cerkvi Svetega Jakoba v Ormožu, po zadnjici božal mladoletnega XY.
2. *Spolna zloraba slabotne osebe* 28. 12. 2006 je v času med 18. in 19. uro v prostorih župnišča spolno zlorabil mladoletnega XY, pri čemer je izkoristil njegovo duševno zaostalost, s tem da ga je, za zadovoljitev svojih spolnih potreb, otipaval po spolovilu, mu masturbiral spolovilo ter ga nato še oralno zadovoljeval.

Vir: Okrožno državno tožilstvo na Ptuj, 7.2.2007

Kdo je zaustavil proces? Cerkev, politika, sodišče?

Žrtve iz ormoške občine, ki prav tako želi biti neimeno-vana, preko svoje matere sporoča svojo željo, da čimprej pride do obsodbe tega župnika. Na ta način bodo vse njegove žrtve dobile vsaj nekaj zadoščenja za vse travme. Njegova mama se sprašuje zakaj je vse utihnilo. Kdo je zaustavil proces? Cerkev, politika, sodišče? Dejala je, da je bil župnik Žnidarič oseba, ki mu je najbolj zaupala in zato je kar težko razumela, kako je to lahko storil. **Vir: Osebni pogovor s predstavnikom Društva za zaščito ustave in žrtev cerkve, 28.4.2008**

Ali sodni proces proti župniku Žnidariču, obsojenemu pedofilije, zavira tudi cerkev?

Protest župnijskega pastoralnega sveta župnije Ormož

Člani Župnijskega pastoralnega sveta najostreje protestiramo zoper odvzem prostosti našemu župniku Albinu Žnidariču, ki je domnevno obsojen spolnega napada na mladoletno osebo. Člani ŽPS izražamo veliko zaskrbljenost ter užaljenost nad tovrstnim javnim linčom zoper spoštovanega duhovnika Žnidariča. Pater Žnidarič je v svoji duhovniški službi ves čas svojega delovanja vestno in odgovorno opravljal svoje delo in nikoli ni bilo slišati zanj nobenih tovrstnih obtožb. Prepričani smo, da gre za konstrukt brez primere v zgodovini neodvisnega sodstva, katerekoli zares demokratične države. **Vir: Župnijski pastoralni svet župnije Ormož, 11.2.2007**

Iščete pomoč pri izstopu iz cerkve?

Vlado Began, odvetnik iz Celja, je eden redkih slovenskih odvetnikov, ki se ukvarja s cerkvenim pravom in pomaga ljudem pri izstopu iz cerkve. Sam je iz cerkve izstopil že v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja. Izstop ni potekal gladko, ker je župnik zavlačeval z izdajo potrdila o vpisu izstopa v krstno knjigo. Morda je tudi to razlog, da danes želi pomagati ljudem, ki imajo podobne težave pri izstopu iz cerkve.

Ali ljudje za izstop iz cerkve potrebujejo odvetnike?

Formalno ne. Je pa to smiselno takrat, ko cerkev noče izvesti postopka izstopa ali pa z raznimi trikovi zavlačuje. Preko tretje osebe gre dostikrat lažje. Katoliški cerkvi namreč ni v interesu, da ljudje izstopajo in se zato trudi, da bi ljudi odvrnila od tega dejanja. Grozi jim celo z večnim prekletstvom, kar jasno kaže na njen značaj. Katoliška cerkev ljudem ne priznava verske svobode.

Vlado Began: »Katoliška cerkev ljudem ne priznava verske svobode.«

Koliko ljudi je doslej iskalo vašo pomoč pri izstopu iz cerkve? Zakaj konkretno so potrebovali odvetnika? Ali jih duhovnik ni želel izpisati? Zakaj jih ni želel izpisati?

Pri izstopu iz cerkve sem pomagal že kar nekaj ljudem. Večinoma so sicer sami začeli postopek in poslali cerkvi izstopno izjavo, vendar pa niso dobili odgovora ali pa so dobili odgovor, pri čemer pa izstop ni bil zabeležen v krstni knjigi. Zato so poiskali strokovno pomoč pri meni. Imel pa sem tudi primer, ko oseba ni želela imeti ničesar s cerkvijo in me je v celoti pooblastila za ureditev izstopa. Zakaj cerkev noče izpisati ljudi? Ker s tem izgublja na moči in pomenu.

Kakšne so vaše izkušnje z izstopom iz cerkve?

Drage bralke, dragi bralci!

Sporočite nam vaše izkušnje z izstopom iz cerkve. Ali ste imeli kakšne težave pri tem? Ali vam je župnik dejal, da ste z izstopom prekleti oz. izobčeni, da boste pristali v večnem peklu? Ali vam dolgo časa sploh ni izdal potrdila o izstopu? Ali pa ste morda imeli zelo pozitivno izkušnjo pri izstopu? Na vašo željo lahko pismo objavimo v naslednji številki časopisa Razmisli.

Pišite nam na naslov fiser.maja@gmail.com ali pokličite na tel. **040 749 126**

Pismo bralcev

Doživela sem ustrahovanje na katoliški gimnaziji

Spoštovano uredništvo in vsi, ki si prizadevate pojasniti nepravilnosti (katoliške) cerkve!

Najprej vse čestitke vašim prizadevanjem, da bi vsej javnosti prikazali tudi drugo plat cerkvenega monopola, kot obstaja danes in že 2000 let od njene ustanovitve. Z vsemi njenimi podvejami, usmeritvami ali sektami...

Najprej moram povedati, da sem globoko verna oseba. V svoji notranjosti lahko čutim, da je bil Jezus kot zgodovinska osebnost, izjemen. Nikakor pa ne morem sprejeti načina, ki si ga je prilastila, pretvorila o Jezusu cerkev, za doseganje svojih krutih, kapitalistično pohlepkih in zavajajočih dogem in namenov v vsej svoji preteklosti in še danes pod krinko dobrote. Cerkevno poklicni ljudje naredijo kaj dobrega, vendar vedno pod krinko še veliko več hudega, kar v ozadju nadzira cerkev kot največja kapitalistično pohlepna organizacija na svetu! Vem in verjamem, da so znotraj Cerkve tudi posamezniki, ki so resnično dobri in z dobrimi nameni, tako kot jih lahko najdemo v vseh poklicih. Vendar pa govorim za cerkev v globalu. Verjamem v moč ekstrazenzorične zaznave, kot jo do sedaj znanstveniki imenujemo in ki jo številna znanstvena odkritja znova in znova v vse večji meri dokazujejo. To pomeni v moč misli, ki jih mislimo, v moč besed, ki jih izrečemo, v moč neverbalne komunikacije, ki jo kažemo navzven s svojim telesom...

Vsega tega se prav dobro zaveda tudi cerkev, zato je njena manipulacija še vedno tako močna. Vendar pa ste že vi dokaz, da je prišel čas, moč, pogum ter znanje ljudi, da se temu monopolu nasprotuje in se ga v takšni obliki prepreči! Sama verjamem v to! Verjamem, da bo prišla na dan resnica o pravem Jezusovem nauku in njegovi zgodovini in da bomo zmogli stopiti na prste današnji cerkvi, jo zaustaviti v njenih namenih!

Tudi sama sem bila žrtev cerkve, vendar drugače. Z veliko razočaranji, zavračanja, ustrahovanjem in nazadnje kot profesorica biologije na Škofjski gimnaziji v Mariboru. Svojemu pedagoškemu poklicu sem bila, sem in bom do konca neomajno predana. Doživela sem nešteto manipulacij in najhujše je bilo to, da smo zaradi tega utrpeli ne samo jaz, pač pa tudi vsa moja družina in tudi moji dijaki, ki sem jih učila. Ne morem vam povedati v kakšno podporo so mi bile te mlade, komaj polnoletne osebe, ki so v času mojega dela na omenjeni gimnazi-

ji videle, na lastni koži doživljale nepravilnosti. Na Škofjski gimnaziji v Mariboru sem doživela veliko popolnih nasprotij, ki jih cerkev in cerkvena gimnazija sami zagovarjata in širita, kot svoj nauk. To so: ne laži, ne kradi, spoštuj svojega bližnjega... Na omenjeni gimnaziji sem doživela mnogo laži, zavajanj, manipulacij, mnogo tega, kar nima nobene opravka s pedagoškimi, človekoljubnimi in cerkvenimi, torej njihovimi lastnimi verskimi načeli! Kako zelo sem bila razočarana. Mislila sem, da se bom morala s tem sprijazniti, po drugi strani pa sem iskala poti in možnosti, da grem v stran, da ne bom vsemu temu s tem ko ostajam na gimnaziji sokriva. In kot lučka rešitve so bili spet moji dijaki, ki so me poiskali in mi dejali, naj grem iz gimnazije, da me je za to gimnazijo škoda glede na to koliko znanja imam in koliko človeškosti nosim. Dali so mi moč, da sem res odšla! Od tega so pretekla tri leta. Zelo dolgo sem celila najhujše bolečine, ki so precej načele moje zdravje in še celim bolečine v sebi zaradi zaposlenih in predvsem zaradi vodstva na Škofjski gimnaziji Maribor, ki so meni in mojim dijakom prizadejali veliko krivic. Vse sem dokumentirala v svoji bibliografiji. Vse je zapisano. Nekdanji dijaki me še danes kličejo in imam z njimi stike. Sedaj so že študentje medicine, mikrobiologije, farmacije, ekologije... In veste kaj so mi dejali: »Podpiramo vas v vsem, kar boste o krivicah na Škofjski gimnaziji povedali. Stojimo z in za vami in če bo potrebno, gremo z vami tudi v javnost«. Si lahko predstavljate, kaj sem ob tem doživljala. Največjo srečo in zahvalo. Veliko sem prejkala, vendar grem naprej. Zase, za svojo družino, za svoje dijake in za splošno dobro. Zato sem 14. 02. 2006 ustanovila Inštitut za uporabno ekologijo Maribor. S pomočjo Inštituta lahko končno (in to zelo dobo) tržim svoje strokovno teoretično in praktično raziskovalno znanje s področja biologije, medicine in varstva okolja, obenem pa lahko prostovoljno delujem v prid vsega dobrega, kar v končni fazi ekologija tudi je! Edina in prava definicija ekologije je: »Ekologija so odnosi, ki imajo učinke na živo in neživo okolje!« Ko so moji bivši dijaki izvedeli za moje delo, so mi hoteli takoj pomagati. Izdelali so logotip za Inštitut za uporabno ekologijo. Bila sem ponovno zelo ganjena. Zelo sem ponosna na ta logotip, predvsem ker je to darilo mojih bivših dijakov, ki potrjuje, da je moje delo pravo in ima ves čas podporo. Tako je v tem logotipu veliko simbolike in moči. Tukaj se dijakom, današnjim študentom tudi javno zahvaljujem!

Za zaključek bi vam rada sporočila, da se vam zahvaljujem za vaš časopis Razmisli in sodeluj. Veste, kako sem prišla do njega? V so-

boto 22. 09. 2007 sem se z vlakom peljala s prve svetovne ekološke konference o Ekoremediacijah. V kupeju sem bila sama. Na polici nad mojo glavo je bil vaš časopis. Do konca vožnje nisem stegnila roke, da bi ga prelistala. Vendar mi ni dalo miru in sem ga ob odhodu vzela s seboj. Doma sem ga pričela prebirati... Je to naključje ali ne? Prav tako hvala za vašo spletno stran.

Heda Senica, univ. dipl. biol., prof. biol., direktorica Inštituta za uporabno ekologijo Maribor

Pišite nam svoje zgodbe in razmišljanja glede cerkve

Če so vam teme, o katerih pišemo v časopisu Razmisli, blizu, vas vabimo, da nam napišete svojo zgodbo oziroma članek. Pišite nam na naslov: info@zrtve-cerkve.org Najboljša pisma bomo objavili v naslednjih številkah časopisa. Žaljivih pisem ne objavljamo.

Bog da!

Cerkev ne!

Vabilo k vpisu v Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve

Vabimo vas, da se včlanite v Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve. Društvo z veliko člani lahko organizira še več akcij za zaščito ustave in žrtev cerkve. Pristopno izjavo najdete na http://www.zrtve-cerkve.org/new_page_23.htm

Kako lahko vi pomagate društvu?

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve je v treh letih svojega obstoja razprlo široko pahljačo javnih informacij glede kršenja ustave s strani nekaterih cerkva in njim podrejeni politiki, s poudarkom na največji verski skupnosti pri nas, to je Rimskokatoliški cerkvi, in o sedanjem položaju žrtev cerkve. Tako smo medijem, politikom in državnim ustanovam poslali precej javnih pisem ter predlogov za uskladitev nekaterih zakonov z državno ustavo. Imeli smo tiskovne konference, nastopali v elektronskih medijih. Izdali smo tudi brošuro Ženske so žrtve cerkve. Problematika, s katero smo se ukvarjali, sega od pedofilije katoliških duhovnikov, prek prisilnega krsta dojenčkov, izločitve teološke fakultete iz Univerze v Ljubljani, prek problematike udeležbe predstavnikov države pri verskih obredih in sploh ločenosti države od cerkve do deleža, ki ga ima Rimskokatoliška cerkev pri grozotnem položaju živali danes in žensk kot žrtev cerkve – tudi še dandanes. Več si lahko preberete na naši spletni strani www.zrtve-cerkve.org. V društvu smo se torej potrudili, da bi javnost opozorili na sedanje žrtve cerkve in z njo povezane politike – in da to ni samo ustava države, ampak tudi otroci, ženske in živali. Z namenom, da bi še bolj izčrpno razgnili problematiko, pomembno za ohranitev in nadaljnji razvoj demokracije v naši državi, smo ustanovili tudi časopis, ki ga držite v rokah.

Da bi bilo vse to – in še več – mogoče, vas prosimo, predvsem na finančnem področju, za podporo in pomoč. V ta namen smo v časopis priložili tudi položnico za prostovoljne prispevke. V imenu žrtev cerkve in napora za uskladitev dejanskega položaja verskih skupnosti z ustavo prisrčna hvala.

Vegansko – vegetarijanski lokal Papala

V prvem vegansko – vegetarijanskem lokalu na Gorenjskem je možno dobiti vse vrste testenin, raviolov, lazanje, pice vseh vrst, vegetarijanski žar, pestro izbiro solat in solatnih prelivov iz bogate ponudbe Lebe Gesund, pod kakovostno znamko iBi.

Tel.: 04/236 09 69 GSM: 040 751 759

Delovni čas: od torika do nedelje od 12. do 21. ure, ponedeljek zaprto

Zdravljenje travm z domišljijo

Življenje je polno presenečenj, tudi neprijetnih in celo slabih, ki lahko pustijo takšne ali drugačne posledice in vplivajo na našo prihodnost. Kako se soočiti s tako hudimi dogodki, kot je na primer spolno nasilje? Luise Reddemann v knjigi *Zdravilna moč domišljije* predstavlja nove terapevtske poti zdravljenja travm, ki temeljijo na notranjih ustvarjalnih močeh vsakega posameznika. S takšnim kreativnim samozdravljenjem lahko, kot pravi avtorica, žrtve travm postanejo močnejše in se naučijo, da so lahko srečne in vesele kljub prizadejani bolečini. V knjigi so poleg predstavitev zdravljenja opisani tudi dejanski primeri in vaje za uporabo miselnih predstav, s pomočjo katerih se spopademo s preteklostjo in tako poskrbimo za lepšo, polnejšo prihodnost.

Cena in naročila:

- redna prodaja: 27,90 EUR
- prek obrazca na www.temza.si, po el. naslovu tanja@temza.si ali po telefonu na **01 569 25 87**: 22,30 EUR.
- predprodaja (do izzida knjige v maju 2008): 20,90 EUR

Cerkev bo izključila vse pedofile

Papež Benedikt XVI. se je pred kratkim vrnil iz obiska v ZDA. Pomemben del tega obiska so sestavljala tudi vprašanja v zvezi s pedofilijo in škodo, ki jo je zaradi tega imela katoliška cerkev. Tako je morala do sedaj izplačati že okoli 2 milijardi dolarjev odškodnin, zaradi česar so morali zapreti 700 župnij, 5 škofij pa je celo bankrotiralo. Samo v ZDA naj bi bilo med otroci okoli 5000 žrtev.

Poročanju medijev je papež med obiskom dejal, da ga je sram in da ne bo več dovolil pedofilije v katoliških vrstah, ker je to nedopustno in v nasprotju s cerkvenimi nauki. V cerkvi ne more biti več prostora za pedofile in da bodo iz nje izključili vse pedofile, je še poudaril papež.

Omejene papeževe besede so jasne. Glede na te besede mora katoliška cerkev sedaj iz svojih vrst izključiti vse duhovnike, ki so spolno zlorabljali

Ratzinger, ki je leta 2001 zahteval od škofov molčečnost glede pedofilije, sedaj označuje odziv ameriških škofov na pedofilske afere kot poraznega, čeprav so samo sledili njegovemu ukazu. Kakšna dvoličnost.

otroke. Ni dovolj, da duhovnikom odvzame klerički stan, temveč jih mora izključiti iz same cerkve. Seveda pa se s tem izključitve zaradi pedofilije ne bodo končale, saj je papež govoril o izključitvah

vseh pedofilov in ne samo duhovnikov. Katoliška cerkev bo tako morala iz svojih vrst izključiti tudi tiste svoje člane, ki spolno zlorabljajo otroke, pa niso duhovniki. Ker je v zahodnih družbah, posebej tam, kjer prevladuje katoliška cerkev, mnogo pedofilije in ker je tam večina prebivalstva katoliške vere bo izključitev kar mnogo. Statistično gledano je verjetno na 10 pedofilskih primerov v povprečju kakšnih 6 primerov, kjer so storilci katoliki, ali kleriki ali laiki, saj je takšen tudi odstotek katoliških vernikov med celotno populacijo. Glede na takšno statistiko je v katoliški cerkvi ogromno pedofilije, ki pa je očem skrita, saj se govori samo o pedofiliji duhovnikov. Ker pa katoliško cerkev sestavljajo tako katoliki kleriki (duhovniki, škofi, ...) kot tudi katoliki laiki (torej „navadni“ verniki) je jasno, da je potrebno smatrati spolne zlorabe otrok, ki jih izvršujejo katoliki laiki, tudi kot pedofilijo v katoliški cerkvi. Očitno čaka papeža mnogo dela, da bo očistil cerkev vseh tistih vernikov, pa naj si bodo to duhovniki ali „navadni“ katoliki, ki spolno zlorabljajo otroke.

Izključitev iz katoliške cerkve v bistvu pomeni izobčenje oz. prekletstvo. Tega prekletstva, ki po nauku katoliške cerkve pomeni večni pekel z večnimi mukami, bodo torej deležni tako duhovniki kot tudi navadni katoliki, ki zlorabljajo otroke. Ob vsem tem pa se zastavlja vprašanje, kakšen nauk ima katoliška cerkev, da lahko sploh pride med njenimi člani do pedofilije in kakšne krute kazni ima za ta dejanja.

Omenjena stališča papeža so lahko, vsaj tako je videti, pomemben korak v borbi proti pedofiliji v cerkvenih vrstah. Ker pa so papeži mojstri in po navadi govorijo všečno ljudem, pa tudi medijem, je veliko vprašanje ali niso papeževe obljube o izključitvi vseh pedofilov iz cerkve samo prazne besede? Ne nazadnje bi to lahko že zdavnaj storil, saj gre za dejanja, ki nasprotujejo, po papeževih lastnih besedah, cerkvenim naukom, in javnosti povedal vsa imena, za začetek mogoče pedofilskih duhovnikov, ki jih je izključil oz. izobčil.

Po dejanjih jih boste spoznali, je pomembno načelo katoliškega nauka. Zato dokler javnosti ne bodo sporočena npr. imena izključenih duhovnikov, so papeževe obljube samo prazne besede. In nič drugega, kajti papeži mnogokrat govorijo eno, delajo drugo. Tako se tudi sedanji papež javno zavzema za mir v Iraku, vendar pa ima tam v okviru ameriške vojske svoje vojaške kurate, s čimer nedvoumno podpira vojno v Iraku. Ratzinger, ki je leta 2001 zahteval od škofov molčečnost glede pedofilije, sedaj označuje odziv ameriških škofov na pedofilske afere kot poraznega, čeprav so samo sledili njegovemu ukazu. Kakšna dvoličnost.

Cerkev je podpirala bordele in priležnice

Ogledala sem si dokumentarni film Vatikan in spolni zločini, ki so ga predvajali na Pop TV. Šokantno! Toda potrebno je povedati, da seksualna nemoralna dejanja znotraj cerkve niso od večraj. V knjigi Kristusovi namestniki, avtor Peter de Rosa, je predstavljenih kar nekaj biografij papežev, ki so celo služili z bordeli. Eden od takšnih je bil papež Leon, ki pa se je zaradi premalo zaslužka od te dejavnosti moral denar sposojati pri bankirjih. V času njegovega vladanja je bilo v Rimu ob manj kot petdeset tisoč prebivalcev kar sedem tisoč registriranih prostitutk. Eden od glavnih razlogov, da je bilo v Rimu več prostitutk, kot v kateremkoli drugem mestu, je bilo veliko število mož, ki so živeli v celibatu. Samostani so bili pogosto pravi bordeli. Ženske so k spovedi jemale bodalo, da so se zavarovale pred spovednikom. Kronisti pripovedujejo o duhovnikih, ki so vse dneve prebili po gostilnah, noči pa v mehkelem naročju svojih ljubic. »Še najsvetejši puščavnik ima svojo vlačugo,« je sveta Brigita očitala papežu Gregorju: »Duhovniki so prej hudičevi zvodniki kot pa božji služabniki.« Najslavnejši rimski cerkveni zbori so na koru prepevali tako opolzko, da je celo komisija kardinalov premišljevala, ali ne bi prepovedali petja v cerkvah.

K papežu Inocencu VIII je nekoč prišel njegov vikar in mu rekel: »Vaša svetost, res je že čas, da duhovnikom prepovemo vzdrževati ženske.« Inocenc pa je odgovoril: »Izguba časa. To je med duhovniki, pa celo v kuriji, tako razširjeno, da komaj še najdeš koga brez priležnice.«

Papež Inocenc (1243 - 1254) je bil po sporu s Friderikom II. prisiljen zbežati iz Rima. Želel si je oditi v Anglijo, toda angleški lordi so ga zavrnil. Sveža in zelena Anglija bi ne prenesla zatoholosti papeškega dvora, so odgovorili. Potem je Inocenc odpeljal kurijo v Lyon. Ko je Friderik II. umrl, se je spet vrnil v Rim, kardinal Hugo pa je v njegovem imenu pisal meščanom Lyona zahvalo. Listina, ki nosi letnico 1250, je eno najnižkotnejših besedil v zgodovini papeštva. *Med bivanjem v vašem mestu smo vam bili [kurija] v veliko in dobrohotno pomoč. Ob našem prihodu si je bilo v mestu komajda mogoče kupiti tri ali štiri prodajalke ljubezni, ko pa smo odhajali od vas, je bilo mesto od vzhodnih do zahodnih vrat takorekoč en sam bordel.*

Papež Benedikt XII si je zaželel sestre od Petrarke, velikega znanstvenika in dvornega pesnika cesarstva. Petrarca je zavrnil celo kardinalski naslov, ki so mu ga ponudili v zameno. Toda Benedikt je sestro vseeno dobil; podkupil je njegovega brata Gerarda. Po odhodu iz Avignona je Petrarca – anonimno sicer, da bi ga ne postavili na grmado – opisal papeški dvor kot »sramoto človeštva, greznico pekla, kloako, v kateri se zbira vsa nesnaga tega sveta. Boga prezirajo, častijo zgolj denar, vsi božji in človeški zakoni pa so poteptani. Od vsepovsod puhti laž: iz ozračja, iz zemlje, iz hiš, še posebej pa iz spalnic.«

Papeža Klementa so mučile težave, ki so jih ura-

dno označili kot kronično vnetje ledvic, toda napopal si jih je v spalnici. Vsi so vedeli, da v svojih ljubezenskih podvigih ni previden, toda to je bil del njegove dobrodušnosti. Nikoli ni nikomur odrekel svoje milosti, tudi v postelji ne. 'Zbor plenarnih užitkov' so rekli njegovim razvadam. Vendar pa je pozneje vsaj pošteno priznal svoje otroke.

Janez XXIII je bil obtožen piratstva, umorov, posiljevanja, sodomije in incestov. Splošno znano je bilo, da se je, odkar je postal papež, razgibaval le v posteljah in tega ni bilo mogoče zanikati. Toda značilno je, da so ga oprostili herezije – morda zgolj zato, ker za vero ni pokazal niti toliko zanimanja, da bi ga lahko imeli za krivoverca.

Maja Fišer

Vir: knjiga Kristusovi namestniki, založba Ciceron, www.ciceron.si

Ali ste vedeli, da Katoliška cerkev:

- ne priznava predpisov Republike Slovenije, kadar ti nasprotujejo naukom evangelija
- podpira pravično vojno in ubijanje v njej, čeprav uči Ne ubijaj (podpira tudi vojno v Iraku)
- podpira živinorejo, ki je največja grožnja okolju in ena največjih groženj podnebnju, saj ima več škodljivih toplogrednih plinov, kot celoten svetovni promet
- zagovarja ubijanje ljudi, ki storijo določene moralne prekrške, čeprav je npr. v Sloveniji človekovo življenje po ustavi nedotakljivo
- da je njeno temeljno delo, to je Biblija, polno zelo hude nemorale, nasilja, vključno z ubijanjem ljudi, pri čemer je celotna Biblija še danes polno veljavna
- v Sloveniji širi svoj nauk celo preko državne institucije, to je Teološke fakultete, ki je del Univerze v Ljubljani (vsi davkoplačevalci tako plačujejo širjenje privatnega nauka neke verske skupnosti)
- ima po vsem svetu premoženje, ki je po nekaterih ocenah vredno več tisoč milijard evrov (državni proračun Slovenije je velik približno 10 milijard evrov)
- v glavnem pridobiva svoje člane s prisilo, saj velika večina krščencev sploh nima možnosti, da bi se lahko izjasnila o vstopu v cerkev, staršem otrok pa grozi z večnim prekletstvom, če jih ne bodo dali krstiti čimprej po rojstvu
- ne priznava celovitega izstopa iz cerkve, saj po njenem obstaja neizbrisna zakramentalna vez, ki je nastala s krstom, kar konkretno tudi pomeni, da izstopnik ni več subjekt pravic, hkrati pa ga še vedno vežejo vsi božji in cerkveni zakoni, razen kanonične oblike poroke
- želi v javne šole zopet uvesti verouk (tega bi plačevali vsi davkoplačevalci)
- izvaja obsežno rekatolizacijo slovenske družbe, pri čemer želi za to pridobiti čimveč sredstev iz javnih virov.

KER ČLOVEK ZANIČUJE ŽIVALI IN NARAVO, JE ZEMLJA NA ROBU PREPADAI

Cerkev podpira živinorejo, ki je največja grožnja okolju in povzroča več toplogrednih plinov kot celoten svetovni promet.

Impresum:

RAZMISLI
časopis za ljudi, ki iščejo resnico
Letnik: II, številka 3, datum natisa: maj 2008

IZDAJA:

Društvo za zaščito ustave in žrtev cerkve
Sejmišče 1, 4000 Kranj
Tel.: 041 214 233
Transakcijski račun: 05100-8011968046
www.zrtve-cerkve.org, info@zrtve-cerkve.org

PRESEDNICA:

Janja Škrjanc

UREDNIŠTVO:

Odgovorna urednica: Maja Fišer
fisher.maja@gmail.com
Tel.: 040 749 126
<http://razmisli.blog.si/>

UREDNIŠKI ODBOR:

Borislav Kosi, Janja Škrjanc, Greti Čede

Revija je brezplačna!

TISK:

SET d.d.
Vevška cesta 52, 1260 Ljubljana – Polje, maj 2008, natisnjeno v 10.000 izvodih

Stališča društva niso nujno identična stališčem avtorjev člankov.

Cool namazi za prijatelje živali!

V vegetarijansko-gurmanskih trgovinah:

"K naravi"

Celovška c. 87, Ljubljana
tel.: 031 681 426

Lokal "Papala"

Sejmišče 1, Kranj
tel.: 041 214 233

www.ibi-vegan.si